

ΕΤΟΣ 56ον

13 Ἀπριλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (2863)

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή ἀναφέρεται στήν τελευταία πορεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα. Μία πορεία φορτισμένη ψυχικά γιὰ τοὺς δώδεκα Μαθητές Του, γιατί μιλάει σ' αὐτούς γιὰ «τά ὅσα ἦταν νά τοῦ συμβοῦν». Ὅμως ὅλη ἡ ἐπίγεια ζωὴ τοῦ Διδασκάλου τους ἦταν μία πορεία πρὸς τό ἐκούσιο Πάθος· γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος στή φάτνη καί σκαλί ἔγινε αὐτή ν' ἀνέβει στόν Σταυρό καί «διὰ τοῦ Σταυροῦ» νά περάσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν θάνατο στή ζωὴ μέ τήν Ἀνάστασή Του.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἠλυτρωτής

Εἶναι ὁ σωτήρας μας· αὐτός ἔδωσε τόν ἑαυτό του γιὰ μᾶς, προκειμένου νά μᾶς ἠλυτρώσει, ἐξαγοράσει καί ἐλευθερώσει – μέ ὅλη τή σημασία τῶν λέξεων αὐτῶν – ἀπό τή δουλεία τοῦ θανάτου. Ὁ ἴδιος πλήρωσε ἐπάνω στόν Σταυρό τό ἠύτρο, «νά μᾶς καθαρῖσει καί νά μᾶς κάνει ἕναν λαό πού νά ἀνήκει μόνο σ' Αὐτόν» (Τίτ. 2,14). Μετά τὰ σωτηριώδη γεγονότα τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀνάστασης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κανένας πιά δέν ἀνήκει στόν ἑαυτό του· τόν ἀγόρασε πλεόν ὁ Θεός καί πλήρωσε μάλιστα τό τίμημα ὁ ἴδιος (Α΄ Κορ. 6,19-20) γιὰ τήν ἀπελευθέρωσή του (Α΄ Κορ. 7,23). Καί τό τίμημα ποιό ἦταν; «Τό ἀνεκτίμητο αἷμα τοῦ Χριστοῦ», ὑπογραμμίζει ὁ ἀπόστολος Πέτρος (Α΄ Πέτρ. 1,18-19).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὄχι μόνο μᾶς ἀπελευθέρωσε ἀπό τὰ δεσμά τῆς δουλείας τοῦ θανάτου καί τοῦ δημιουργοῦ τοῦ θανάτου, τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ σκόρπισε καί τή Χάρη Του περίσσια στόν ἄνθρωπο (Ἐφ. 1,8), χωρίς βέβαια ὁ ἄνθρωπος νά δώσει κάποιο ἀντάλλαγμα (Ρωμ. 3,24). Ἀλήθεια καί ποιό ἀντάλλαγμα ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἰσάξιο τῆς σωτηρίας του; Κανένα! Γιατί ἡ σωτηρία του εἶναι ἠύτρο, εἶναι χάρη, εἶναι δωρεά! Καί κείνα τὰ λεγόμενα καλὰ ἔργα πού κάνει ὁ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι' 32–45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἐωνύμων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠϊοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ἄνθρωπος τίποτε ἄλλο δέν δηλώνουν παρά τῆ διάρκεια τῶν σχέσεων τοῦ Χριστοῦ πού σώζει, καί τοῦ ἀνθρώπου πού εὐγνωμονεῖ ἀγαπώντας μέσω αὐτῶν! Ἄφοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Λυτρωτής, ἡ θυσία του εἶναι μυστήριο λυτρωτικό.

Μέ τό αἷμα του ἐξαγόρασε τόν ἄνθρωπο καί τόν ἀπέδωσε στόν Θεό (Ἀποκ. 5,9). Ἐάν καί αὐτή ἡ θυσία φάνηκε σάν ἥττα, στήν πραγματικότητα ὑπῆρξε ἕνας θρίαμβος ἐνάντια στόν θάνατο καί στίς ἀντίθεες πνευματικές δυνάμεις, στά ὁποῖα καί ἦταν ὑποδουλωμένος ὁ ἄνθρωπος μετά τήν πτώση του (Ἐβρ. 2,14). Ἐάν ἀρα δέν εἶναι τό Πάθος τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτῆ μας ἕνας πόνος ἢ μιά ἄδικη σφαγή πού μάτωσε κάποια στιγμή τήν ἱστορία τοῦ κόσμου, ἀλλὰ εἶναι τό μέγα μυστήριο τῆς ἀγάπης Του γιά τόν ἄνθρωπο.

Εἶναι τό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ καλοῦ ποιμένα, πού ὄχι μόνο θυσιάζεται γιά χάρη τῶν προβάτων (Ἰωάν. 10,11), ἀλλὰ πού διδάσκει τί εἶναι ἀληθινή ἀγάπη (Ἄ Ἰωάν. 3,16) καί μέχρι ποιοῦ σημείου μπορεῖ νά φτάσει αὐτή! Γι' αὐτό μεγαλύτερη ἀγάπη ἀπ' αὐτή δέν μπορεῖ νά βρεθεῖ (Ἰωάν. 15,13). Ἐάν ὄλη ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου ἦταν μιά πυρκαγιά ἀγάπης γιά τοὺς δικούς Του (Ἰωάν. 13,1), τί μπο-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπῆρε ὁ Ἰησοῦς κατὰ μέρος τοὺς δώδεκα μαθητὲς του καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ τὰ μέλλοντα νὰ τοῦ συμβοῦν, ὅτι, “Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ θὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ τὸν παραδώσουν εἰς τοὺς ἐθνικούς. Θὰ τὸν ἐμπαΐξουν καὶ θὰ τὸν μαστιγώσουν, θὰ τὸν φτύσουν καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστῆ”. Καὶ τὸν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τοῦ λέγουν, “Διδάσκαλε, θέλομεν ἐκεῖνο, πού θὰ σοῦ ζητήσωμεν, νὰ μᾶς τό κάνῃς”. Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, “Τί θέλετε νὰ σᾶς κάνω;”. Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, “Δός μας νὰ καθήσωμεν ὡς ἓνας εἰς τὰ δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά σου ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς δόξης σου”. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δὲν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νὰ πιῆτε τό ποτῆρι, πού ἐγὼ πίνω καὶ νὰ βαπτισθῆτε τό βάπτισμα πού ἐγὼ βαπτίζομαι;”. Ἐκεῖνοι εἶπαν, “Μποροῦμε”. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Τό ποτῆρι πού ἐγὼ θὰ πιῶ, θὰ τό πιῆτε καὶ θὰ βαπτισθῆτε τό βάπτισμα, τό ὅποιον ἐγὼ βαπτίζομαι. Τό νὰ σᾶς βάλω ὅμως νὰ καθήσετε εἰς τὰ δεξιὰ μου ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, δὲν εἶναι δικαίωμά μου νὰ τό δώσω ἀλλ’ εἶναι δι’ ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐτοιμασθῆ”. Καὶ ὅταν οἱ δέκα τό ἄκουσαν, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἐκάλεσε καὶ τοὺς λέγει, “Ἔρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἀρχοντες τῶν ἐθνῶν, τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοὺς τὰ καταπιέζουν. Μεταξύ σας ὅμως δὲν θὰ συμβαῖνῃ τό ἴδιο. Ἀλλ’ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξύ σας, θὰ εἶναι ὑπηρετῆς σας, καὶ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ εἶναι μεταξύ σας πρῶτος, θὰ εἶναι δούλος ὄλων. Διότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῆ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν του λύτρον διὰ πολλοῦς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ρεῖ νὰ πεῖ γιὰ τό Πάθος Του; Ἀπλᾶ πῶς ἐκεῖ «τετέλεισται», ὅλα ὀλοκληρώθηκαν γιὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἀπὸ ἀγάπην γιὰ τὸν ἄνθρωπο! (Ἰωάν. 19,30).

Ἐμεῖς πῶς μετέχουμε στὴν πορεία του πρὸς τό Πάθος;

Σάν τοὺς δύο Μαθητὲς Του, τὰ ἀδέλφια Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη τῆς σημερινῆς περικοπῆς πού δὲν ἤξεραν τί ζητοῦσαν; Δὲν εἶχαν μάθει ποτὲ ἢ δὲν εἶχαν ἀκούσει οἱ φιλόδοξοι Μαθητὲς πῶς οἱ θέσεις κοντὰ στὸν Ἰησοῦ Χριστό κοστίζουν; Πῶς καμιά θέση στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν χαρίζεται, ἀλλᾶ ὅλες κερδίζονται μὲ αἷμα; Μετέχουμε μήπως σάν τὸν Ἰούδα πού τὸν πρόδωσε, ἀφοῦ πρῶτα κοινῶνῃσε καὶ κείνος στὸ Τραπέζι τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου; Καὶ κοινωνώντας ἄρα, μπορεῖ νὰ χάνεται κανεὶς γιὰ τὸν Κύριο! ~ Ἡ μετέχουμε σάν τὸν Πέτρο, πού τὸν ἀρνήθηκε μὲ ὄρκο, ἄσχετα ἂν ἄλλοτε τὸν εἶχε ὁμολογήσει Υἱό τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ!

13 Ἀπριλίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Ἐ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
«Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας», Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ († 655),
Ζωίλου καί λοιπῶν μαρτύρων.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἑβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Ἀπριλίου, Τῶν Βαῶν.
Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

Ἐς ἀκολουθήσομε, ῥοιπόν, μέ σιωπή καί ταπεινώση τόν Κύριό μας στήν πορεία Του πρός τό ἐκούσιο Πάθος. Συμμετέχομε ἔτσι στήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας πού αἰῶνες τώρα ὀδηγεῖ τόν λαό τοῦ Θεοῦ πρός τήν ἀνάσταση. Γιατί Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί εὐλογημένοι εἶναι ὅποιος δέν χάσει τήν ἐμπιστοσύνη του σ' Αὐτόν (Ματθ. 11,6). Ἀμήν.

† Α. Χ.

ΑΝΔΡΕΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ»

Ἑρμηνευτικό σχόλιο στήν ὕμνογραφία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος

Ἡ ἐπίκαιρη μελέτη τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐπικεντρώνεται ἀποκλειστικά στήν ἐξήγηση τῶν ἐξαισιῶν ὕμνολογικῶν κειμένων τῆς Μ. Ἑβδομάδος, ἔργα σπάνιας ποιητικῆς ὁμορφιάς καί δογματικῆς πυκνότητας. Τό περιεχόμενο αὐτῶν εἶναι ἄκρως τερπνό καί ἐπαγωγό, καί ὑποβοηθεῖ μέγਾਲως στήν κατάνυξη καί τήν πνευματική ἐποικοδόμηση τοῦ πιστοῦ.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Ἀποκαλυπτικά καί ἀκέραια**», Προβολή τῶν πνευματικῶν θησαυρῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν μέλη τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσης. Κάθε Παρασκευή στίς 22:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἑφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm